

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Arnulpho episcopo. Cap[itulum]. cxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

rit: ubi cum duos annos laudabiliter peregris-
set: una cum puero, se in cella reclusit: que post
quod omnibus sanctis monitis eruditus: spiritu tra-
didit: puerque plurimum flere cepit. Eadem no-
cte abbas per visionem asperit: quod nuptie marie
parabant: et mulier gloria et immenso lumine cir-
cundata in medio sanctorum omnium portabat: et in
lectulo iocundissimo ponebat. Audiuertque vo-
cem: quod mulier illa theodorus erat: qui falso
de puero accusatus fuerat. Sic citatus abbas
cum fratribus ad cellam iuit: et iam illam defunctam
iuenit: quam discooperta feminam iuenit. Di-
xitque abbas, per prepuerellam: que ipsam infamaue-
rat: et illam ei mulierem esse dixit: et ad oculum indi-
cavit: illeque de falso crimine cum filia penam
egit. Angelus domini etiam abbati dixit: ut equum com-
mitteret: et quicunque sibi obuium ad monasterium
uiserit adduceret: que dum pergeret: eadem vir theo-
dore occurrit: et abbati coniugem suam obiselas-
seruit, cuius transitum domino reuelate didicerat:
et eam ad videndam pergebat: que abbas in suo equo
assumpsit: et ad monasterium suum deduxit. Ele-
mentes quoque ambo plurimum fleuerunt: et theodo-
ram sepulture tradiderunt. xvi. kal. augu. Cir-
ca autem eius cellam theodore accepit: et ibidem in sa-
cristate vite permansit. Puer quoque theodore
nutricem imitatur: omni more honestate claruit: itaque
abbati defuncto monasterii regimine successit.
De sanctis scyllitanis martyribus. Cap. cx.

Scyllita-

in martyres apud
carthaginem passi
sunt: quorum nomina
sunt hec speratus: natalius:
cyrinus: beturius: felix: aqui-
linus: letarius: ianuarus: ge-
nerosa: bestia: doata: secunda.
Hi omnes a saturnino prefecto
detenti post primam christi fi-
dei confessionem in carcere missi sunt: et in li-
gno confixi: deinde gladio decollati sunt. xvi.
kal. augusti. Et dicuntur scyllitani a scyllitana
insula: ex qua oriundi fuerunt.

De sanctis Symphorosa et septem filijs
eius martyribus. Cap. cx.

Symphorosa cum
septem filijs suis apud tyburti-
nam ciuitatem sub adriano prin-
cipe passa est. Hec fuit pium bea-
ta getulij martyris: de qua supra dictum est. iij.
idus iunij. Ex quo septem liberos procrea-
uit: quorum nomina hec sunt: crescentius: iulianus:
nemesius: primitiuus: iustinus: stacteus: eu-
genius: quos omnes adrianus una cum matre de-
tineri fecit: et ipsam symphorosam iussit pal-
mis cedi: de hinc criminibus suspecti: sed cum eam
sperare nullatenus posset: iussit eam alligato

saro in flumini precipitari. Linius frater euge-
nius curie principalis tyburtine corpus eius
colligens sepeliuit. Mane autem factum iussit im-
perator: septem figi stipites: ibique filios eius
ad trocleas extendi: et crescentes in gutture
transfigi: iulianum in pectore: nemesium in corde:
primitiuum per umbilicum: iustinum per membra di-
stinctum scindi per singulos corporis nodos at-
que iuncturas: stacteu lacris multis donec moreretur
in terra configi: eugenium scindi a pectore
usque ad inferiores partes. Quorum corpora pre-
cepit auferri et proici in foueam altam. Et posue-
runt pontifices sacrorum nomine loci ipsius ad
septem biethanatos: quorum corpora requiescunt
via tyburtina miliario nono. Passi sunt au-
tem. xv. kal. augusti.

De sancta Eugdene mar-
tyre. Cap. cxii.

Eugdenes mar-

tyr apud carthaginem passa est
que plautiano et zete filiis
presentata iussu rufini proconsulis
quater diuersis temporibus equulei
suspensione reuata: et ungularum horreda lace-
ratione cruciata carceris etiam squalore diu-
tius afflictata: cum hec omnia pro christi no-
mine superasset: nouissime gladio cesa est. xv.
kal. augusti.

De sancto Arnulpho epi-
scopo. Cap. cxii.

Arnul-

phus episcopus
turonensis: ut
ait sigibertus
claruit in gal-
liatempore anastasi imper-
ratoris: qui facti remigij re-
mensis episcopi in baptisma-
te filius fuit: cuius etiam pa-
rentes primo gentiles tamen postmodum a
sancto remigio conuersi et baptizati: ille ro-
gatianus illa autem eufrosyna nominati fue-
runt: qui omnia sua pauperibus dispen-
danda sancto remigio tradiderunt. Remigius
vero regi cloudeo iam christiano arnulphum
eius spiritualem filium commendauit. Qui
rex uti nobilissimo: stambergam neprem su-
am in uxorem tradidit. Ipsos tamen ambos
coniuges sanctus remigius ad uirginitatis
obseruantiam induxit. Post hec arnulphus
reuelatione diuina omnia sua per testamen-
tum uxori relinquens: eam remigio commen-
dans in habitu laicali per annos. xxvii. pere-
grinatus est. Quodam die dominico dum
post matutinum oraret in ecclesia rauenna-
te: uidit animam cuiusdam peccatoris nu-
per defuncti: que ad inferna a demonibus tra-

De sanctis in mēse iulii occurrētibus. Fo. clvi.

hebat: que cūctis astātib⁹ audierit⁹ sc̄i ar
miphi auriliū implorabat. Iſo qua vir dñi
orauit: ⁊ statim aia ad corp⁹ redit: ipseq; pec
caro surrexit: ⁊ q̄ ille vir dei esset: efulg; p̄
cibus ipse saluat⁹ fuisset: oib⁹ patefit. Et cō
currētibus ad eū turbis ppl⁹oz ipse ad cuitā
dam famā p̄festim inde discessit. Deinde ap̄
sequanā flumī alii mortuū e p̄p̄etro susci
tauit: quē secū ad sanctū remigiū informan
dus adduxit. Iterus quoq; remensem pplm̄
ad se p̄fluentē fugiēs: iteruq; pegrinās: cum
eēt turonis ⁊ ep̄atus vacaret: angelō reuelā
te ep̄s turonen. factus est: qui laudabilē vitā
ducens: ⁊ miraculis clarens in domno quie
uit. xv. kal. augusti.

De sancto Iſophilo ep̄i
scopo. Cap. cxvii.

Ophibius

lus ebs populi
ensis fuit: qui
verbū dñi in
stāter p̄dicās:
⁊ que docebat serēplo operuz
cōfirmans miraculoz gloria
inſignis fuit. Dux autē in me
dia via posita inter popilien.
⁊ lusen. oppidū diaco imanis apparuisset: h̄
boies ⁊ aialia deuorabat: ⁊ flātū venefico plu
rimos morbidabat. Sanctus rophilus pplō
suo triduanū ieiunū ⁊ orationē indixit: san
ctoq; mercuriali ep̄o lusen. vt hec eadē cum
sua plebe faceret: persuasit: ⁊ deinde ambo
ipsi ep̄i vna cuz clero ⁊ pplō vtrūsq; ciuita
tis ad locū accedūt. orationeq; p̄missa sc̄i p̄
sules draconē de antro p̄ducunt: stolis quoq;
suis ipsum vti agnū mansuetissimū collo ne
centes p̄traxerūt: ⁊ in puteo p̄fundissimo i
cluserunt: memoriale quoq; supra puteuz in
testimoniū miraculi signauerunt: qd̄ ibi ma
net vsq; in p̄sens. Iſophilus autē ad eccle
siam suā rediēs: obitusq; sui diē lōge ante p̄
dicens. xv. kal. augusti quieuit in xpo. Sepul
tusq; est in ecclesia sua miraculis clarus.

De sancto Iſiliastro cōfess.
Cap. cxviii.

Iſiaſter

cōfessor: sanct⁹ dei
sacerdos credens
deo fide plenissima gr̄ies de
terra sua relicto seculo p̄sby
ter factus est: ⁊ pauli aposto
li mente ⁊ ope imitator: om
nem pene romanum orbem
sua p̄dicatione iustrauit: mul

tosq; christo populos acquisiuit. Nō solū em̄
gentilibus restituit: ⁊ iudeis: sed etiā arria
ne p̄fidie tunc vigētī: nā ⁊ mediolani gregez
dñicum ab aurentio ep̄o arriano sancti am
broſij p̄decessore viriliter defendauit: ⁊ bari
am ciuitatem in fide adhuc rudem sua p̄di
catione ad viam veritatis plene redurit. Et
postq; plurimis miraculis effulsit apud can
dem urbē bariensem in pace quieuit. xv. kal.
augusti.

De sc̄to epaphra disci
pulo. Cap. cxviii.

Epaphras discipulus

pulus de. lxxij. vnus vt ait hie
ronimus: de quo apostolus ad
colosceñ. p̄mo. mentionē facit.
Iſtic enim iubente paulo verbi
domini. colosceñibus p̄dicauit: ⁊ ab eodē co
losceñ. ep̄iscopus ordinatus: clarus virtutib⁹
palmam martyrii pro sibi cōmendatis ouib⁹
virili agone percepit. Sepultusq; est apud
eandem urbem. xiiij. kal. augusti.

De sanctis Iusta ⁊ Rufina
martyribus. Cap. cxviiii.

Iusta ⁊ Rufina

finia martyres in
hispania ciuitate
hispani: sub diogemiano p̄fesi
de: martyriuz p̄fesse sunt. De
matrone christianissime pau
pertate detente vasa fictilia
mercabantur. Ex quo que
stu necessarijs sibi ad victum
reſeruatis: indigentium inopiā sustentabat.
Cum autem in platea ciuitatis vasa distrabe
rent: matrone ipsius oppidi idolum lapide
um nomiue salabouem circūferentes: iurta
morem suum gentilem postulabant a sanctis
feminis vas aliquod ad vsū dei sui sibi of
ferri. Quod cum ille vti ch̄ristiane facere de
negassent: indignate matrone idolum super
earum vasa fictilia iactauerunt: eaq; omnia
contriuerunt. Iusta, vō ⁊ rufina idolū econ
tra longius abicientes confregerūt: propter
quod a p̄fide diogemiano detēte p̄mo equi
lei extensione: ⁊ vngularum laniatione vera
te sunt: postmodum in carcere inedia ⁊ va
rijs doloribus afflicte. Inde quoq; cducte cū
p̄ses ad partes alias iter arripere per loca
aspa ⁊ cofragosa nudis pedibus post eū tra
huntur. Tandē iusta spiritū in carcere exala
uit. Corpusq; ei⁹ in puteū p̄iectū: ide a saba
no ep̄o leuati atq; sepultū ē. Rufine vō cer